

1. Esimene väide puudutab ELTL artiklite 263, 264 ja 266 rikkumist.
- Komisjon on rikkunud Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-566/10 P tehtud otsuse seadusjõudu, kuna see otsus tunnistab ebaseaduslikuks konkursiteated, mis kohustavad liidu avaliku konkursi kandidaate valima teise keelena ainult prantsuse, inglise või saksa keele.
2. Teine väide puudutab ELTL artikli 342 ja määruse 1/58 artiklite 1 ja 6 rikkumist.
- Ta väidab selle kohta, et lubades liidu avaliku konkursi kandidaatidel teise keelena valida vaid kolme keele vahel on komisjon tegelikult kehtestanud institutsioonide uue keeltekasutuse korra, sekkudes nii nõukogu ainupädevusse selles valdkonnas.
3. Kolmas väide puudutab EÜ artikli 12, nüüd ELTL artikli 18 rikkumist, liidu põhiõiguste harta artikli 22 rikkumist, EL artikli 6 lõike 3 rikkumist, ametnike personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõigete 2 ja 3 rikkumist, määruse 1/58 artiklite 1 ja 6 rikkumist, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6, artikli 27 lõike 2 ja artikli 28 punkti f rikkumist.
- Ta väidab, et komisjoni kehtestatud keeleline piirang on diskrimineeriv, sest viidatud õigusnormid keelavad Euroopa kodanikele ja ka institutsioonide ametnikele niisuguste keeleliste piirangute seadmise, mida ei ole vastavalt määruse 1/58 artiklile 6 ette nähtud üldkohaldatavate ja objektiivsetena institutsiooni töökordades — mida ei ole seni vastu võetud — ning need keelavad ka niisuguste piirangute kehtestamise, kui puudub eriline ja põhjendatud teenistushuvi.
4. Neljas väide puudutab EL artikli 6 lõike 3 rikkumist, kui võrd selles sätestatakse õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte kui liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenev põhiõigus.
- Ta väidab, et komisjon on rikkunud kodanike ootust, et nad saavad valida teise keelena ükskõik millise liidu keele, nagu tehti järjepidevalt kuni 2007. aastani ja mida selgelt kinnitab Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-566/10 P.
5. Viies väide puudutab võimu kuritarvitamist ja konkursiteadete laadi ja eesmärgi reguleerivate põhiliste õigusnormide rikkumist.
- Ta väidab, et määrates ette ja üldiselt kindlaks, et teise keelena saab valida ühe kolmest keelest, on komisjon tegelikult ette rutates juba teate faasis ja kandideerimise tingimusena kontrollinud kandidaatide keeleoskust, mida tuleks aga teha alles konkursi raames. Nii muutuvad keeleteadmised erialateadmiste suhtes määravaks.
6. Kuues väide puudutab ELTL artikli 18 ja artikli 24 lõike 4 rikkumist, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 22 rikkumist, määruse 1/58 artikli 2 rikkumist ja ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6.
- Ta väidab, et nähes ette, et kandideerimistaotlused tuleb kindlasti esitada ainult inglise, prantsuse või saksa keeles ja et samas keeles saadab EPSO kandidaatidele teavet konkursi käigu kohta, rikuti Euroopa kandidaatide õigust suhelda institutsioonidega nende endi keeles ning lisaks diskrimineeriti neid, kes neid kolme keelt põhjalikult ei tunnne.
7. Seitsmes väide puudutab määruse 1/58 artiklite 1 ja 6 rikkumist, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6 ning artikli 28 punkti f rikkumist, ametnike personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f rikkumist ning ELTL artikli 296 lõike 2 (põhjenduse puudumine) ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist. Faktide moonutamine.
- Ta väidab, et komisjon põhjendas kolme keele piirangut nõudega, et uued ametnikud peavad olema kohe suutelised institutsioonisiseselt suhtlema. See nõue moonutab fakte, sest millestki ei nähtu, et institutsiooni sees kasutatakse neid kolme keelt eri keelegruppide vahelises suhtluses kõige rohkem; samuti on see nõue ebaproportsionaalne sellise põhiõiguse piirangu suhtes, nagu keelelise diskrimineerimise keeld.

15. mail 2013 esitatud hagi — Now Wireless versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Starbucks (HK) (now)

(Kohtuasi T-278/13)

(2013/C 207/82)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Now Wireless Ltd (Guildford, Ühendkuningriik) (esindaja: *barrister* T. Alkin)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Hiina)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus; ja

— tunnistada ühenduse kaubamärgiregistreeringust nr 1 421 700 tulenevad õigusel tühistatuse kasutamata jätmise põhjusel;

— mõista hageja kohtukulud välja registrijärgselt omanikult.

Väited ja peamised argumendid

Tühistamisaotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „now” sisaldav kujutismärk teenustele klassides 35, 41 ja 42 — ühenduse kaubamärk nr 1 421 700

Ühenduse kaubamärgi omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Ühenduse kaubamärgi tühistamist taotlev pool: hageja

Tühistamisotsakonna otsus: tunnistada ühenduse kaubamärgi registreering osaliselt tühistatuseks

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a ja lõike 2 rikkumine.

24. mai 2013. esitatud hagi — Ezz jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-279/13)

(2013/C 207/83)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egiptus), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egiptus), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Ühendkuningriik), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egiptus) (esindajad: Queen's Counsel J. Lewis, Barrister B. Kennelly ja Solicitor J. Binns)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada hagejaid puudutavas osas nõukogu 21. märtsi 2013. aasta otsus 2013/144/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT L 82, lk 54) ning nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT L 76, lk 4), nagu seda vastavalt nõukogu 21. märtsi 2013. aasta otsusele kohaldatakse; ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi põhjenduseks kuus väidet.

1. Esimene väide, et a) nõukogu otsusel 2013/144/ÜVJP puudub sobiv õiguslik alus, kuna see ei vasta EÜ asutamislepingu artiklis 29 sätestatud nõudele; ning b) nõukogu määrust (EL) nr 270/2011 ei saa kohaldada tulenevalt asjaolust, et see ei vasta väidetavalt selle puhul nõutavatele õigusliku aluse nõuetele: ELTL artikli 215 lõige 2.
2. Teine väide, et kriteerium, mis lubaks võtta selliseid piiravaid meetmeid, nagu on sätestatud nõukogu otsuse 2011/172/ÜVJP artiklis 1 ja nõukogu määruse (EL) nr 270/2011 artiklis 2, ei ole täidetud. Lisaks väidavad hagejad, et põhjendused, mille kostja esitas nende suhtes piiravate meetmete kohaldamiseks, on ebatäpsed, ebakonkreetsed, kinnitamata, põhjendamatud ja selliste meetmete kohaldamise õigustamiseks ebapiisavad.
3. Kolmas väide, et kostja on rikkunud hagejate kaitseõigusi ja nende õigust kohtulikult kaitsele, kuna a) piiravad meetmed ei sisalda mingit menetlust, millele vastavalt hagejaid tõenditest, millel otsus nende varad külmutada põhines, teavitatakse või mis võimaldaks neil nende tõendite kohta olulisel viisil seisukohti esitada; b) esitatud põhjendused sisaldavad kohtumenetluse algatamise kohta üksnes üldiseid, kinnitamata ja ebatäpseid väiteid; ning c) kostja ei ole esitanud piisavat teavet, mis võimaldaks hagejatel tegelikult oma seisukohti esitada, mis omakorda ei võimalda kohtul hinnata, kas nõukogu otsus ja hinnangud on piisavalt põhjendatud ja põhinevad vaidlustamatutel tõenditel.
4. Neljas väide, et kostja ei ole hagejatele esitanud piisavaid põhjendusi, mis õigustavad nende kandmist vaidlustatud õigusaktides sisalduvatesse loeteludesse, rikkudes sellega oma kohustust osutada selgelt tegelikele ja konkreetsetele põhjustele, mis õigustavad tema otsuse võtmist, sealhulgas konkreetsed ja individuaalsed põhjused, mille alusel ta järeldas, et hagejad vastutavad Egiptuse avalik-õiguslike vahendite väärkasutamise eest.
5. Viies väide, et kostja on rikkunud õigustamatult või ebaproportsionaalselt hagejate omandiõigust ja mainet.
6. Kuues väide, et kostja poolt hagejate kandmine isikute loetellu, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, põhineb ilmselgelt hindamisveal.